

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

02 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Gordilă Nicolae,

Judecători – Guzun Ion, Catan Liliana

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către avocatul Petru Ursu în numele inculpatului, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe

*Fărîma Dragomaicl XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.*

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 18.08.2016 - 31.05.2017;

instanța de apel: 23.06.2017 - 13.12.2017;

instanța de recurs: 28.03.2018 - 02.05.2018.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Anenii-Noi, sediul Central din 31 mai 2017, inculpatul Dragomaicl Fărîma învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. lit. b), d) Cod penal, a fost achitat pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, a constatat că de către organul de urmărire penală, Dragomaicl Fărîma este învinuit de faptul că el acționând printr-o înțelegere prealabilă cu Lucia Anghel în lunile noiembrie-decembrie 2012, aflându-se în raionul Anenii Noi, acționând cu intenția exploatării prin muncă a altor persoane cu scopul de a obține venituri materiale, prin înșelăciune, i-a recrutat pe cetățenii R. Moldova, Piotr Nistrean, Valeriu Ganu, Iurii Zmeu și Vasilii Papanaga, promițându-le că îi duce în Federația Rusă la curățat pomi

care au o înălțime de 1-2 m. și că le va achita ca plată câte 20 ruble pentru fiecare copac curățat, iar transportul, cazarea și hrana va fi gratis. În continuare, la 27 decembrie 2012, Dragomaicl Fărîma și Lucia Anghel i-a întâlnit în sat. Chetrosu, r-nul Anenii Noi pe Piotr Nistrean, Valeriu Ganu, Iurii Zmeu și Vasilii Papanaga, i-a urcat într-un autobus pe care era scris „Chișinău-Voronij” și i-au transportat în Federația Rusă, în Regiunea Voronij și i-au adăpostit într-o încăpere amplasată în apropierea câmpurilor fostului sovhoz „Novaia Derevnea”. La cazarea în încăperea menționată Lucia Anghel și Dragomaicl Fărîma le-au luat pașapoartele lui Piotr Nistrean, Valeriu Ganu, Iurii Zmeu și Vasilii Papanaga și i-au instruit că trebuie să muncească în fiecare zi și că nu au voie să părăsească teritoriul lagărului. În continuare, fiind puși în situația că nu au pașapoartele și nu au bani, în perioada 04 ianuarie 2013-03 martie 2013, Piotr Nistrean, Valeriu Ganu, Iurii Zmeu și Vasilii Papanaga, sub supraveghere agenților de pază, au muncit la curățatul pomilor care aveau înălțimea 4-10 m, curățând fiecare câte aproximativ 350 pomi, fiind în această perioadă prost și insuficient hrăniți, locuind 27 de oameni într-o cameră cu dimensiunile de 6 m² și amenințați cu răfuiala fizică de către Dragomaicl Fărîma că trebuie să muncească mai mult și mai repede. La 03 martie 2013, Lucia Anghel și Dragomaicl Fărîma i-au achitat lui Piotr Nistrean suma de 6 500 ruble, lui Valeriu Ganu suma de 4500 ruble, lui Iurii Zmeu suma de 3500 ruble, iar lui Vasilii Papanaga suma de 500 ruble, la 04 martie 2013, i-au urcat într-un autobus și restituindu-le pașapoartele i-au adus în R. Moldova. Fiind exploatați prin muncă le-au fost cauzate prejudicii materiale lui Piotr Nistrean și Valeriu Ganu în suma de 1500 lei, lui Iurii Zmeu în suma de 1400 lei, iar lui Vasilii Papanaga în suma de 2500 lei.

De către organul de urmărire penală acțiunile lui Dragomaicl Fărîma au fost încadrate în prevederile art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, *recrutarea, transportarea și adăpostirea persoanei cu consimțământul acesteia, în scopul de exploatare comercială prin muncă, săvârșită prin înșelăciune, asupra a mai multor persoane și de către două persoane.*

3. Nefiind de acord cu sentința, procurorul a declarat apel prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei potrivit modului stabilit pentru prima instanță pronunțând o nouă hotărâre prin care Dragomaicl Fărîma să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal și să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de 9 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de transportarea și angajarea persoanelor peste hotarele țării pe o perioadă de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis. Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Valeriu Ganu să fie admisă integral și să fie încasat din contul inculpatului în folosul acestuia suma de 10 000 lei. De a dispune încasarea de la inculpat în folosul statului cheltuielile judiciare în mărime de 20 426,46 lei

suportate de Inspectoratul General de Poliție cu etaparea în Republica Moldova a inculpatului Dragomaicl Fărîma.

În motivarea cerințelor sale, procurorul a invocat că, din cumulul probelor administrate în respectiva cauză penală a fost demonstrată cu certitudine vinovăția inculpatului, mai mult, inculpatul a comis infracțiunea în coautorat cu Lucia Anghel, iar prin decizia Colegiului penal a Curții de Apel Chișinău din 19 martie 2015, ultima a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal și condamnată la 7 ani de închisoare cu privarea de dreptul de a practica activități legate de migrarea persoanelor pe un termen de 5 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis pentru femei. Tot prin aceste decizii judecătorești s-a constatat și existența faptului infracțiunii de trafic de ființe umane și implicarea inculpatului Dragomaicl Fărîma, la comiterea infracțiunii în cauză.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2017, a fost admis apelul declarat de către procuror, casată sentința integral și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

Inculpatul Dragomaicl Fărîma a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. lit. b), d) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 7 ani și 6 luni, cu privarea de dreptul de a exercita activități legate de migrarea persoanelor pe termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

S-a dispus încasarea de la Dragomaicl Fărîma în beneficiul lui Valeriu Ganu, suma de 5 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral. În rest, acțiunea civilă sa fost respinsă ca fiind nefondată.

4.1. În motivarea deciziei, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, instanța de apel a constatat că, inculpatul Dragomaicl Fărîma acționând printr-o înțelegere prealabilă cu Lucia Anghel în lunile noiembrie-decembrie 2012, aflându-se în raionul Anenii Noi, acționând cu intenția exploatării prin muncă a altor persoane cu scopul de a obține venituri materiale, prin înșelăciune, i-a recrutat pe cetățenii R. Moldova, Piotr Nistrean, Valeriu Ganu, Iurii Zmeu și Vasilii Papanaga, promițându-le că îi duce în Federația Rusă la curățat pomi care au o înălțime de 1-2 m. și că le va achita ca plată câte 20 ruble pentru fiecare copac curățat, iar transportul, cazarea și hrana va fi gratis. În continuare, la 27 decembrie 2012, Dragomaicl Fărîma și Lucia Anghel i-a întâlnit în sat. Chetrosu, r-nul Anenii Noi pe Piotr Nistrean, Valeriu Ganu, Iurii Zmeu și Vasilii Papanaga, i-a urcat într-un autobus pe care era scris „Chișinău-Voronij” și i-au transportat în Federația Rusă, în Regiunea Voronij și i-au adăpostit într-o încăpere

amplasată în apropierea câmpurilor fostului sovhoz „Novaia Derevnea”. La cazarea în încăperea menționată Lucia Anghel și Dragomaicl Fărîma le-au luat pașapoartele lui Piotr Nistrean, Valeriu Ganu, Iurii Zmeu și Vasilii Papanaga și i-au instruit că trebuie să muncească în fiecare zi și că nu au voie să părăsească teritoriul lagărului. În continuare, fiind puși în situația că nu au pașapoartele și nu au bani, în perioada 04 ianuarie 2013-03 martie 2013, Piotr Nistrean, Valeriu Ganu, Iurii Zmeu și Vasilii Papanaga, sub supraveghere agenților de pază, au muncit la curățatul pomilor care aveau înălțimea 4-10 m, curățând fiecare câte aproximativ 350 pomi, fiind în această perioadă prost și insuficient hrăniți, locuind 27 de oameni într-o cameră cu dimensiunile de 6 m² și amenințați cu răfuiala fizică de către Dragomaicl Fărîma că trebuie să muncească mai mult și mai repede. La 03 martie 2013, Lucia Anghel și Dragomaicl Fărîma i-au achitat lui Piotr Nistrean suma de 6 500 ruble, lui Valeriu Ganu suma de 4 500 ruble, lui Iurii Zmeu suma de 3 500 ruble, iar lui Vasilii Papanaga suma de 500 ruble, la 04 martie 2013, i-au urcat într-un autobus și restituindu-le pașapoartele i-au adus în R. Moldova. Fiind exploatați prin muncă le-au fost cauzate prejudicii materiale lui Piotr Nistrean și Valeriu Ganu în suma de 1 500 lei, lui Iurii Zmeu în suma de 1 400 lei, iar lui Vasilii Papanaga în suma de 2 500 lei.

Astfel, instanța de apel a conchis că, necătând la faptul că, inculpatul Dragomaicl Fărîma vina pe învinuirea adusă nu a recunoscut-o, faptul comiterii acțiunilor infracționale imputate acestuia este dovedită prin următoarele mijloace de probă:

- declarațiile părților vătămate Valerii Ganu (f.d. 108, vol. II) Iurii Zmeu (f.d. 109, vol. II) Piotr Nistreanu (f.d. 110, vol. II), Vasilii Papanaga (f.d. 111-112, vol. II);
- declarațiile martorilor Lilia Malai (f.d. 113, vol. II);
- procesul-verbal de confruntare din 26.07.2016 dintre învinuitul Dragomaicl Fărîma și partea vătămată Vasilii Papanaga (f.d. 197-200, vol. I);
- procesul-verbal de ridicare din 22.04.2013 (f.d. 67-68, vol. I);
- procesul-verbal de ridicare din 18.06.2013 (f.d. 81-84, vol. I);
- procesul-verbal de examinare a pașaportului pe numele lui Valeriu Ganu din 02.10.2013 (f.d. 74-80, vol. I);
- procesele-verbale de recunoașterea persoanei după fotografie din 25.10.2013 (f.d. 94-96, vol. I);
- decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 martie 2015 și decizia Curții Supreme de Justiție din 28 ianuarie 2016 potrivit căreia Lucia Anghel a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal (f.d. 238-246, vol. I).

La demersul apărării în ședința de judecată în instanța de fond au fost audiați martorii: *Natalia Glijenscaia (f.d. 132, vol. II), Alexei Nistreanu (f.d. 123, vol. II), Afanasie Pleșca (f.d. 60, vol. III) și Alexandru Chianu (f.d. 43-44, vol. III) Radu Bodrug (f.d. 45, vol. III).*

Astfel, instanța de apel a menționat că, instanța de fond eronat a dispus achitarea inculpatului Dragomaicl Fărîma învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, or, analizând probele administrate în cursul de urmărire penală și în cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond și verificate în instanța de apel, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, demonstrează vinovăția inculpatului în cele imputate.

La stabilirea vinovăției inculpatului Dragomaicl Fărîma instanța de apel a apreciat ca fiind pertinente și concludente declarațiile părților vătămate Valerii Ganu, Iurii Zmeu și Vasilii Papanaga, declarațiile cărora coroborează între ele și din care rezultă că inculpatul împreună cu Lucia Anghel i-au transportat în Federația Rusă, regiunea Voronij la muncă la curățatul pomilor, însă când au ajuns acolo condițiile de muncă erau diferite de cele care le-au fost promise anterior. Din declarațiile părților vătămate Valerii Ganu, Iurii Zmeu și Vasilii Papanaga rezultă că le-au fost luate pașapoartele pentru a le face înregistrarea, iar la solicitarea acestora de a le fi restituite, li s-au refuzat. Mai mult ca atât, părțile vătămate după ce au văzut condițiile de muncă au dorit să plece acasă, însă nu li s-a permis, fiind amenințați cu răfuiala fizică în cazul în care vor refuza să lucreze.

Cât privește declarațiile părții vătămate Piotr Nistreanu, instanța de apel a indicat că, acesta a dat declarații contrare celor date la faza urmăririi penale, însă instanța le-a apreciat critic, deoarece partea vătămată Piotr Nistreanu s-a aflat la muncă în Federația Rusă, regiunea Voronij împreună cu celelalte părți vătămate, a muncit în aceleași condiții, iar declarațiile acestuia de la faza urmăririi penale coroborează cu declarațiile părților vătămate Vasilii Papanaga, Iurii Zmeu și Valeriu Ganu, din care motive, instanța de apel a reținut declarațiile părții vătămate de la faza urmăririi penale.

Instanța de apel a conchis că, declarațiile părților vătămate Valerii Ganu, Iurii Zmeu, Vasilii Papanaga, Piotr Nistreanu coroborează inclusiv și cu declarațiile martorului Lilia Malai și cu declarațiile martorului apărării Natalia Glijînscaia care au comunicat că au locuit împreună cu părțile vătămate, mai multe persoane într-o cameră, că inculpatul a avut conflicte cu părțile vătămate Valerii Ganu, Iurii Zmeu și Vasilii Papanaga, că lor nu le-a fost achitat salariu, dar au fost aduși pe gratis acasă.

Referitor la declarațiile martorului apărării Alexandru Chianu, instanța de apel le-a apreciat critic, deoarece se combat de circumstanțele stabilite în cadrul cercetării judecătorești, fiind combătute și prin declarațiile inculpatului. Martorul a declarat că a mers la Voronij cu trenul, apoi a declarat că a mers cu autobuzul, că a lucrat la strâns mere și că a locuit cu inculpatul și că erau 8 persoane în cameră. Critic au fost apreciate și declarațiile martorului Afanasii Pleșca, deoarece acestea au fost combătute de circumstanțele stabilite în cadrul cercetării judecătorești, martorul declarând că Lucia Anghel locuia separat cu femeile, ceea ce în realitate a fost altfel. Martorul doar la întrebările părții vătămate a recunoscut că a căzut din copac și având leziuni corporale a plecat mai devreme acasă, dar necătând la aceasta a declarat instanței de judecată că la urmă a văzut cum Vasilii Papanaga cerea banii pentru muncă. Acesta însă nu putea să vadă acest fapt, din moment ce nu mai era deja acolo.

Cu referire la declarațiile martorilor apărării Alexei Nistreanu și Radu Bodrug, instanța de apel le-a respins ca nefondate, deoarece acești martori au declarat că ar fi lucrat câte 2 săptămâni și că părțile vătămate mergeau la gunoiște, însă în cadrul cercetării judecătorești s-a constatat că martorii nu ar fi putut furniza aceste informații, deoarece părțile vătămate au declarat că au mers la gunoiște în a doua lună de lucru.

În ceea ce privește versiunea inculpatului Dragomaicl Fărîma precum că, părțile vătămate mergeau la gunoiște pentru a strânge metal, pe care ulterior îl vindeau și își procurau băuturi alcoolice, instanța de apel a indicat că versiunea de apărare a inculpatului este neveridică și neprobată, or, în ipoteza în care părțile vătămate ar fi consumat băuturi alcoolice este puțin probabil că inculpatul Dragomaicl Fărîma și Lucia Anghel ar fi tolerat astfel de lucrători, în contextul în care s-a dovedit faptul că inculpatul și Lucia Anghel îi certau pentru faptul că curățau încet pomii și îi grăbeau să curețe mai repede, ceea ce dovedește că inculpatul Dragomaicl Fărîma și Lucia Anghel urmăreau să fie curățit cât mai mulți pomi, respectiv, părțile vătămate puteau fi lăsate să plece.

Totodată, instanța de apel a menționat că, nu este plauzibilă versiunea inculpatului Dragomaicl Fărîma precum că, părțile vătămate de la gunoiște strângeau metal și îl vindeau, deoarece în cadrul cercetării judecătorești s-a stabilit că părțile vătămate erau păzite, nu li se permitea să părăsească teritoriul bazei, deci nu poate fi stabilit cui i se vindea presupusul metal adunat de către părțile vătămate.

Instanța de apel a indicat că, deși inculpatul nu și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii, totuși din declarațiile acestuia rezultă că printr-o înțelegere prealabilă cu Lucia Anghel a recrutat părțile vătămate pentru a pleca la muncă în

Federația Rusă, le-a transportat pe unele din aceste persoane spre autobus și anume pe Piotr Nistrean, apoi cu autobusul le-a transportat până la locul exploatării lor și anume pe Piotr Nistrean, Valeriu Ganu, Iurii Zmeu și Vasilii Papanaga, iar acolo în Federația Rusă a acționat de comun acord cu Lucia Anghel, având conflicte cu părțile vătămate din motivul că nu voiau să muncească.

Faptul că inculpatul a comis infracțiunea în coautorat cu Lucia Anghel este constatat și prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19.03.2015, menținută prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 28.01.2016, prin care ultima a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal și condamnată la 7 ani de închisoare cu privarea de dreptul de a practica activități legate de migrarea persoanelor pe un termen de 5 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis pentru femei.

Prin aceste decizii judecătorești s-a constatat și existența faptului infracțiunii de trafic de ființe umane și implicarea inculpatului, la comiterea infracțiunii în cauză.

În contextul aprecierii probelor expuse supra, instanța de apel a conchis că, inculpatul și condamnată Lucia Anghel, au pus anunțuri că caută oameni la lucru în regiunea Voronij, Federația Rusă, ambii s-au ocupat de recrutarea persoanelor formând o grupă de 25 persoane, ambii i-au transportat pe cei 25 persoane în F. Rusă, ambii au organizat cazarea lor și i-au supravegheat cum lucrează, tot ambii le cereau să muncească mai mult, amenințându-i cu răfuiala fizică sau neachitarea salariului, ambii au decis cui și cât să le achite pentru munca prestată, iar potrivit declarațiilor părților vătămate Valerii Ganu, Iurii Zmeu, Vasilii Papanaga, Piotr Nistreanu, inculpatul era superiorul și a lui Lucia Anghel, care îndeplinea toate ordinele acestuia. Tot ambii i-au adus înapoi în R. Moldova.

Instanța de apel a menționat că, latura obiectivă a infracțiunii de „*trafic de ființe umane*” cuprinde fapta prejudiciabilă care cuprinde următoarele două acțiuni (inacțiuni) cu caracter alternativ: 1) acțiunea principală și 2) acțiunea adiacentă.

Acțiunea principală din cadrul infracțiunii de trafic de ființe umane cunoaște următoarele modalități normative cu caracter alternativ: 1) *recrutarea victimei*; 2) *transportarea victimei*; 3) *transferul victimei*; 4) *adăpostirea victimei*; 5) *primirea victimei*. Acțiunea principală, sub oricare din modalitățile specificate mai sus, trebuie să fie însoțită de acțiunea sau inacțiunea adiacentă, în oricare din modalitățile sale.

Traficul de ființe umane este o infracțiune formală și se consideră consumată o dată cu comiterea cel puțin a unei din acțiunile ce identifică latura obiectivă.

Latura subiectivă a infracțiunii de trafic de ființe umane se caracterizează în primul rând, prin vinovăție sub formă de intenție directă.

Prin recrutarea victimei se înțelege racolarea, selectarea persoanelor traficate în vederea deplasării către punctul destinat. În speță, s-a constatat că, inculpatul și condamnată Lucia Anghel, au pus anunțuri că caută oameni la lucru în regiunea Voronij, părțile vătămate confirmând că au văzut anunțuri că este nevoie de muncitori în Federația Rusă, telefonând la numărul de telefon afișat a răspuns Lucia Anghel, care le-a comunicat condițiile de muncă.

Prin transportare se înțelege deplasarea unei persoane dintr-un loc în altul în perimetrul unui stat sau peste frontieră, folosind diferite mijloace de transport ori pe jos. În speță, din declarațiile părților vătămate instanța de apel reține că inculpatul și condamnată Lucia Anghel au organizat transportarea acestora în Federația Rusă, plecarea a fost organizată din sat. Chetrosu, r-nul Anenii Noi. Totodată, instanța de apel a indicat că părțile vătămate nu au achitat pentru costul drumului până la locul de destinație.

Prin adăpostirea victimei se înțelege punerea, ținerea acesteia la adăpost prin instalarea temporară a victimei într-o locuință sau într-un alt amplasament având aceeași destinație.

Instanța de apel a stabilit din declarațiile părților vătămate că aceștia au fost cazați pe teritoriul bazei unde lucrau, în cameră fiind câte 27 persoane, totodată teritoriul bazei era păzit și nu li se permitea să circule liber în afara teritoriului bazei.

Prin înșelăciune se înțelege prezentarea vădit falsă a realității, fie trecerea sub tăcere a realității care constă în ascunderea de victimă a faptelor și circumstanțelor care comportă semnificație în împrejurările concrete respective. De regulă, în ipoteza traficului de ființe umane, înșelăciunea se referă la promisiuni, victima fiind indusă în eroare că va presta o muncă decentă și bine plătită.

În speță, instanța de apel a constatat din conținutul declarațiilor părților vătămate că condițiile de muncă nu s-au adevărit a fi cele care au fost promise de către inculpat și Lucia Anghel, deoarece la față locului li s-a comunicat că pentru curățarea unui copac li se vor achita 15 ruble și nu 20 ruble așa cum li s-a promis, copacii erau de înălțimea de 4-10 m. deși inițial le-au spus că pomii au înălțimea de 1-2 m., hrana era insuficientă și de proastă calitate, nu le-a fost asigurată îmbrăcăminte și încălțăminte, părțile vătămate fiind nevoite să-și găsească mâncare sau îmbrăcăminte la gunoiste.

Partea vătămată Valerii Ganu a indicat că, dacă ar fi cunoscut condițiile nu avea să plece acolo, a fost mințit.

Astfel, instanța de apel a conchis că, acțiunile săvârșite de inculpat au fost realizate asupra a patru părți vătămate Valerii Ganu, Iurii Zmeu, Piotr Nistreanu,

Vasilii Papanaga, deci s-a constatat agravanta prevăzută de lit. b) alin. (2) art. 165 Cod penal - „*asupra a două sau mai multor persoane*”.

La fel, din probele administrate la cauza penală s-a constatat că, infracțiunea de trafic de fiind umane a fost comisă de două persoane (*agravanta prevăzută la lit. d) alin. (2) art. 165 Cod penal*) inculpatul a acționat împreună și prin înțelegere prealabilă cu Lucia Anghel, care a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii de trafic de ființe umane, în coautorat cu inculpatul Dragomaicl Fărîma prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19.03.2015, menținută prin decizia colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 28.01.2016.

Cu referire la pedeapsa aplicată inculpatului, instanța de apel a reținut că, acțiunile inculpatului Dragomaicl Fărîma întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, iar în conformitate cu criteriile prevăzute de art. 16 Cod penal, infracțiunea respectivă se califică ca infracțiune deosebit de gravă. Referitor la personalitatea inculpatului instanța de apel a conchis că, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află, anterior nu a fost judecat. În conformitate cu art. 76 Cod penal, în privința inculpatului a fost reținută circumstanța atenuantă - prezența copiilor minori la întreținere. În conformitate cu art. 77 Cod penal, în privința inculpatului nu au fost reținute circumstanțe agravante.

Așadar, instanța de apel ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală, a conchis că, inculpatul nu a recunoscut vina în comiterea faptelor infracționale incriminate acestuia că, dânsului i se impută săvârșirea unei infracțiuni deosebit de grave, că în privința acestuia se reține circumstanța atenuantă - prezența copiilor minori la întreținere, iar careva circumstanțe agravante nu au fost constatate că, anterior nu a fost judecat, instanța de apel aplicându-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani și 6 luni, cu privarea de dreptul de a exercita activități legate de migrarea persoanelor pe termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, ceea ce va constitui o pedeapsă echitabilă, de natură să aducă atingere scopului pedepsei penale prevăzut de art. 61 Cod penal.

În cadrul ședinței de judecată în instanța de fond partea vătămată Valeriu Ganu a înaintat acțiune civilă privind repararea prejudiciului moral prin care a solicitat încasarea din contul inculpatului a prejudiciului moral în mărime de 10 000 lei. Partea vătămată Valeriu Ganu a indicat că, prin acțiunile de umilință și practic de sclavie ale inculpatului față de el i-a fost cauzată o traumă morală profundă. Această

traumă este și la moment, iar acesta trebuie să răspundă inclusiv financiar pentru suferințele sale.

Astfel, instanța de apel a menționat că, la determinarea mărimii compensației pentru prejudiciul moral, trebuie neapărat să ia în considerație atât aprecierea subiectivă privind gravitatea cauzării suferințelor psihice sau fizice părții vătămate, cât și datele obiective care certifică acest fapt, îndeosebi: - importanța vitală a drepturilor personale nepatrimoniale și a bunurilor (viața, sănătatea, libertatea, inviolabilitatea locuinței, secretul personal și familial, onoarea, demnitatea și reputația profesională etc.); - nivelul (gradul) suportării de către persoana vătămată a suferințelor psihice sau fizice (lipsirea de libertate, pricinuirea vătămării corporale, decesul persoanelor apropiate (rudelor), pierderea sau limitarea capacității de muncă etc.); - felul vinovăției (intenția, imprudența) persoanei care a cauzat prejudiciul, în cazul în care pentru repararea prejudiciului moral este necesară prezența ei. Instanțele judecătorești, la determinarea mărimii prejudiciului moral în echivalent bănesc, sunt în drept să ia în considerație și alte circumstanțe probatoare prin actele pricinii, în particular, situația familială și materială a persoanei care poartă răspundere pentru cauzarea prejudiciului moral părții vătămate. Repararea prejudiciului moral reprezintă satisfacții echitabile destinate a compensa material suferințele fizice ale părții vătămate, ca urmare a acțiunilor infracționale ale făptuitorului. Cu referire la quantumul prejudiciului moral solicitat, acesta nu este supus unor criterii legale prestabilite, ci determinarea lui în concret este lăsată la libera apreciere a instanței de judecată. La stabilirea quantumului despăgubirilor echivalente unui prejudiciu moral se are în vedere o serie de criterii: consecințele negative suferite de cei în cauză pe plan fizic și psihic, importanța valorilor morale lezate, măsura în care au fost lezate aceste valori și intensitatea cu care au fost percepute consecințele vătămării, măsura în care i-a fost afectată situația familială, profesională și socială, având în vedere că, prin aceste despăgubiri cu rol compensatoriu, se urmărește o reparație justă și echitabilă a prejudiciului moral suferit și, nu îmbogățirea fără justă cauză.

Așadar, instanța de apel a conchis că, partea vătămată Valeriu Ganu este victima traficului de ființe umane, acesta a fost recrutat, transportat și adăpostit în scopul de exploatare comercială prin muncă, fiind înșelat referitor la condițiile de muncă, astfel, ultimul a fost cazat într-o cameră împreună cu alte 27 persoane, a prestat servicii de curățire a pomilor care aveau înălțimea de 4-10 m., fiind amenințat cu răfuială fizică de către inculpat că trebuie să muncească mai mult și mai repede, a fost prost și insuficient hrănit, totodată ultimul a fost păzit și nu avea libertatea de a circula și nici de a se întoarce acasă, deoarece i-a fost luat pașaportul.

În contextul circumstanțelor relevate, instanța de apel constatat că, părții vătămate Valeriu Ganu prin acțiunile infracționale ale inculpatului i-au fost cauzate suferințe psihice și fizice enorme, pe care instanța de apel le apreciază la suma de 5 000 lei, ceea ce reprezintă prin sine o reparație echitabilă a prejudiciului moral cauzat, fără ca aceasta să constituie o sursă de îmbogățire fără justă cauză.

Cu referire la solicitarea procurorului privind încasarea de la inculpatul a cheltuielilor judiciare în mărime de 20 426,46 lei, suportate de Inspectoratul General de Poliție cu etaparea în Republica Moldova a inculpatului instanța de apel a statuat că, această solicitare urmează a fi respinsă ca fiind nefondată. Astfel, cheltuielile judiciare suportate în cadrul procesului penal în sumă totală de 20 426,46 lei, se trec în contul statului, or, acestea sunt cheltuieli suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate. Trecerea cheltuielilor judiciare în procesul penal în contul statului își are temeiul în necesitatea desfășurării procesului penal din oficiu, pentru ca nici un infractor să nu rămână nepedepsit. Or, într-o situație contrară, acest principiu nu-și mai are valoarea. Tot în acest sens, instanța de apel a indicat că, este obligația pozitivă a statului de a colecta probe necesare în vederea constatării faptei penale, identificării făptuitorului și implicit asumarea cheltuielilor aferente procesului din contul statului.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Petru Ursu în numele inculpatului în temeiurile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod penal, prin care solicită casarea deciziei, cu menținerea sentinței.

În argumentarea recursului, avocatul susține că, hotărârea instanței de apel este contradictorie, or, inițial instanța indică că partea vătămată Piotr Nistrean a susținut declarate la faza urmăririi penale, ca în continuare să susțină că, ultimul a dat declarații contrare celor de la faza urmăririi penale.

Totodată, recurentul menționează încălcările de la etapa urmăririi penale, indicând că, procurorul contrar prevederilor art. 52 alin. (2) Cod de procedură penală a pornit urmărirea penală în lipsa cererilor părților vătămate, or, părțile vătămate în cererile sale au declarat acțiunile ilegale ale lui Lucia Anghel.

Mai mult, apărătorul indică că, la etapa urmăririi penale s-au comis mai multe ilegalități precum că, ordonanțele de recunoaștere în calitate de părți vătămate cât și procesele-verbale de audiere a părților vătămate au fost întocmite de către organul de urmărire penale anterior pornirii cauzei penale în privința lui Lucia Anghel.

Recurentul menționează că, instanța de apel la baza condamnării inculpatului a pus declarațiile părților vătămate pe care le consideră mincinoase, or, la 02.09.2016 a depus o cerere în acest sens, iar declarațiile care martorilor Natalia Glijinscaia, Lilia

Malai, Alexei Nistrean, Alexandr Chianu, Afanasii Pleșca care infirmă declarațiile părților vătămate, eronat au fost respinse de către instanță.

Subsecvent, apărătorul susține că, la etapa urmăririi penale procurorul, Valerian Babilev a nimicit lista persoanelor care au lucrat împreună cu partea vătămată, Valeriu Ganu, fapt demonstrat din ordonanța și procesul-verbal de ridicare de la partea vătămată Valeriu Ganu, or, celelalte persoane ar fi putut susține poziția inculpatului.

De asemenea, avocatul remarcă faptul că, declarațiile părților vătămate care la etapa urmăririi penale nu au deplâns acțiuni ilegale ale inculpatului, ci doar ale lui Lucia Anghel.

Avocatul susține că, instanța de apel eronat a făcut referire la hotărârea de condamnare a lui Lucia Anghel, deoarece prin hotărârea respectivă nu se confirmă că ultima a comis acțiunea infracțională în coautorat cu inculpatul.

Totodată, avocatul menționează că, instanța de apel neîntemeiat nu a luat în calcul probele apărării prin care demonstrează că, pomii de măr nu au înălțimea de 7-10 m., precum afirmă părțile vătămate, ci 2-4 m., la fel avocatul a anexat imagini foto de la locul de trai, unde erau cazați și alimentați muncitorii întreprinderii din Federația Rusă, regiunea Voronej.

Recurentul susține că, instanța de apel eronat a menționat că, în acțiunile inculpatului se întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzută de art. 165 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal, făcând referire la modalitățile normative ale laturii obiective și anume, recrutarea și transportarea părților vătămate, or, părțile vătămate l-au cunoscut pe inculpat abia în Federația Rusă.

Cu referire la acțiunea civilă, apărătorul susține că, achitarea salariului părții vătămate Valeriu Ganu nu a fost pusă în sarcina inculpatului, mai mult procurorul nu a adus probe care să demonstreze acest fapt, așadar recurentul susține că cererea este nefondată și neîntemeiată.

De asemenea, apărătorul menționează instanța de apel ilegal l-a condamnat pe inculpatul Dragomaiel Fărîma după o sentință de achitare fără a administra probe noi.

5.1. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de avocatul Petru Ursu în numele inculpatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca vădit neîntemeiat, decizia instanței de apel fiind legală și întemeiată.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în baza materialelor din dosar și raportat la criticele formulate de recurent, Colegiul penal

conchide asupra inadmisibilității acestuia, pentru următoarele motive. Raționamentele instanței privind inadmisibilitatea recursului declarat, se întemeiază, în drept, pe dispoziția art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, potrivit căreia instanța examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Totodată, se relevă că, potrivit dispoziției art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate corespunzător de către recurent.

Prin urmare, recursul este declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, atunci când titularul acestuia invocă în cerere temeiuri care în mod evident nu sunt aplicabile circumstanțelor cauzei, sau când nu este descrisă și argumentată esența încălcării, sau recurentul se referă preponderent la starea de fapt și la chestiunea de apreciere a probelor, care nu este obiect de cercetare în procedura de recurs.

La caz, s-a confirmat că argumentele expuse de partea apărării în cererea de recurs sunt vădit nefondate.

Astfel, din conținutul cererii se constată că, titularul acesteia, făcând trimitere la erorile de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, pledează pentru casarea totală a deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței de achitare a inculpatului.

De asemenea, avocatul indică asupra faptului că, partea acuzării a eșuat să demonstreze prin careva probe pertinente și concludente că inculpatul a recrutat și transportat părțile vătămate în Federația Rusă.

Verificând actele cauzei, în raport cu criticele aduse de apărătorului Petru Ursu, Colegiul penal constată că, cele invocate de recurent nu și-au găsit confirmarea, iar vinovăția inculpatului a fost dovedită cu certitudine și în afara oricărui dubiu de către procuror, prin probele administrate în dosar și cercetate de instanțe.

Astfel, Colegiul penal menționează că invocarea unor pretinse erori admise de instanța de apel urmează a fi precedate de o motivare corespunzătoare privind esența acestora și indicarea expresă a circumstanțelor cauzei cărora se circumscriu. În speță, recurentul, invocând temeiul de casare prevăzut de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, menționează despre faptul că instanța de apel nu s-a expus argumentat asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel de către procuror, totodată pronunțând o decizie contradictorie.

De asemenea, recurentul pretinde că, hotărârea atacată este insuficient de motivată. Colegiul penal respinge, ca nefondate, în această parte alegațiile apărătorului și notează că decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare corespunzătoare rigorilor și exigențelor expuse în art. 6 CEDO.

Cu referire la argumentul apărătorului precum că, decizia este contradictorie partea ce privește declarațiile părții vătămate Piotr Nistrean, Colegiul penal respinge acest argument ca fiind eronat, or, din motivarea deciziei contestate se reține că instanța de apel dă un răspuns clar în acest sens și anume că, *partea vătămată Piotr Nistreanu a dat declarații contrare celor date la faza urmăririi penale, instanța de apel apreciindu-le critic, deoarece partea vătămată Piotr Nistreanu s-a aflat la muncă în Federația Rusă, regiunea Voronij împreună cu celelalte părți vătămate, a muncit în aceleași condiții, iar declarațiile acestuia de la faza urmăririi penale coroborează cu declarațiile părților vătămate Vasilii Papanaga, Iurii Zmeu și Valeriu Ganu.*

Deci, Colegiul penal menționează că, așa cum rezultă din textul deciziei recurate, aceasta corespunde prevederilor art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală și cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la adoptarea soluției expuse în pct. 4.1. din prezenta decizie.

Mai mult, din materialele dosarului rezultă că instanța de apel, în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală, a examinat obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinenței și concludenței, atât cele ale apărării, cât și cele ale acuzării, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția lui Dragomaiel Fărîma de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal, să fie una legală și întemeiată, care urmează a fi menținută și de instanța de recurs.

Colegiul penal respinge alegațiile apărării precum că, procurorul contrar prevederilor art.52 alin. (2) Cod de procedură penală, a pornit urmărirea penală în lipsa cererilor părților vătămate, or, pe lângă faptul că acest aliniat a fost abrogat prin Legea nr.152 din 01.07.2016, în vigoare 01.08.2016, în conformitatea cu art. 276 Cod de procedură penală, în cazul infracțiunii de trafic de ființe umane, urmărirea penală poate începe și în lipsa plângerilor părților vătămate.

Mai mult, Colegiul penal respinge ca eronate alegațiile avocatului care susține că, părțile vătămate nu au deplâns acțiunile ilegale ale inculpatului ci doar ale lui Lucia Anghel, deoarece chiar din textul plângerii depuse de către părțile vătămate la 21.03.2013, reiese că, *„...pe parcurs, un bărbat din sat. Merenii Noi, de etnie Țigan, pe nume Maicl Fărîma, ne impunea să lucrăm mai mult și cerea să curățăm mai mulți copaci și deseori striga la noi, ne numea cu cuvinte necenzurate, unora le aplica și lovituri”*. Astfel, chiar

dacă în plângere părțile vătămate solicită ca să fie trasă la răspundere penală Lucia Anghel, organul de urmărire penală s-a autosesizat și-a calificat acțiunile infracționale comise prin înțelegere prealabilă cu Dragomaicl Fărîma.

Totodată, Colegiul penal respinge ca fiind neîntemeiate alegațiile părții apărării cu referire la încălcările de la etapa urmăririi penale, or, din procesul-verbal de prezentare a materialelor de urmărire penală din 16 august 2016, atât inculpatul cât și apărătorul acestuia, Petru Ursu, a indicat că la această etapă nu sunt obiecții (f.d. 273, vol. I).

Colegiul penal, ține să remarce că în pofida faptului că recurentul pledează pentru nevinovăția inculpatului, vinovăția acestuia a fost pe deplin demonstrată, or, instanța de apel bazându-se pe aceste probe a statuat că, prin acțiunile întreprinse de către inculpat, acesta prin înțelegere prealabilă cu Lucia Anghel, a realizat recrutarea, transportarea și adăpostirea părților vătămate, în scop de exploatare comercială prin muncă, săvârșită prin înșelăciune, asupra mai multor persoane și anume, Valerii Ganu, Iurii Zmeu, Piotr Nistreanu și Vasilii Papanaga.

În speța dată, prin raportare la dispoziția art. 165 Cod penal, la interpretarea acțiunii de trafic urmează de avut în vedere că prin recrutare în scopul traficului de ființe umane se înțelege atragerea persoanelor prin selecționare într-o anumită activitate determinată de scopurile stipulate în art. 165 Cod penal. Prin transportare se înțelege deplasarea unei persoane dintr-un loc în altul în perimetrul unui stat sau peste frontieră, folosind diferite mijloace de transport ori pe jos. Prin adăpostirea victimei se înțelege punerea, ținerea acesteia la adăpost prin instalarea temporară a victimei într-o locuință sau într-un alt amplasament având aceeași destinație. Prin exploatare comercială se înțelege activitate aducătoare de profituri, care are drept urmare majorarea activului patrimonial al făptuitorului sau altor persoane, exprimându-se în folosirea victimei. Or, în cauza deferită judecății, procurorul a demonstrat cu certitudine că toate elementele descrise mai sus au fost realizate prin acțiunile întreprinse de inculpat în comun cu condamnată Lucia Anghel, iar alegațiile recurentului precum că, Dragomaicl Fărîma nu a comis careva fapte prejudiciabile, care cad sub incidența laturii obiective a infracțiunii de trafic de ființe umane, sunt vădit nefondate.

Mai mult, Colegiul penal susține poziția instanței de apel, care a dat un răspuns argumentat în privința acțiunilor inculpatului care întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de ființe umane, iar poziția apărării este nefondată.

La fel, este greșită opinia apărătorul precum că, la baza condamnării inculpatului instanța de apel a pus în exclusivitate doar declarațiile părților vătămate pe care le consideră că sunt mincinoase, ceea ce nu corespunde realității, întrucât

reieșind din partea descriptivă a hotărârii contestate, se reține că instanța a descris conținutul fiecărei probe din dosar și a analizat minuțios relevanța acestora pentru cauza dată, ajungând corect la concluzia că acestea sunt de natură să demonstreze vinovăția acestuia de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal.

Subsecvent, Colegiul penal susține că, după cum se învederează din conținutul cererii de recurs, titularul acesteia se focusează preponderent pe critici care țin nemijlocit de chestiunea de apreciere a probelor, afirmând că unele declarații nu au fost apreciate corespunzător, iar alte probe nu sunt de natură să îl incrimineze pe inculpat în baza art. 165 Cod penal, totuși față de aceste critici urmează de consemnat că în cadrul cercetării judecătorești se administrează probe pentru lămurirea faptelor și împrejurărilor cauzei sub toate aspectele în condiții de nemijlocire, publicitate și contradictorialitate.

Din atare considerente, ține exclusiv de competența instanțelor de fond de a se expune asupra probatoriului din dosar și de a-i da o apreciere corespunzătoare acestuia. Pe de altă parte, Colegiul penal reamintește că, aprecierea probelor ca operațiune finală a activității de probațiune, permite judecătorului să determine măsura în care probele reflectă adevărul. Prin aprecierea tuturor probelor administrate, în ansamblul lor, judecătorul își formează convingerea cu privire la temeinicia sau netemeinicia acuzației, cu privire la măsura în care prezumția de nevinovăție a fost sau nu înlăturată prin probe certe de vinovăție, dacă se impune sau nu achitarea inculpatului pentru faptele deduse judecătii. La caz, fiind respectate aceste cerințe, instanța justificat au statuat că, Dragomaicl Fărîma se face vinovat de recrutarea, transportarea și adăpostirea părților vătămate în Federația Rusă pentru exploatarea comercială a acestora.

Cu referire la alegațiile avocatului precum că, instanța de apel a respins nemotivat solicitarea apărării de a audia martorul apărării Natalia Glijincaia, Colegiul penal reține că din procesele-verbale ale ședințelor de judecată din instanța de apel, din partea apărării nu a parvenit nici un demers în acest sens (f.d. 198-213, vol. III).

De asemenea, instanța de recurs indică că, potrivit jurisprudenței CtEDO, nu este suficient ca „*acuzatul*” să arate că nu a fost în măsură să interogheze un anumit martor în apărarea sa, spre a ajunge la concluzia încălcării dreptului la un proces echitabil, dar este necesar ca cel interesat să probeze în mod verosimil că ascultarea acestui martor era utilă aflării adevărului în cauza dată și că refuzul jurisdicției naționale de a asculta acest martor a condus la prejudicierea dreptului la apărare al

reclamantului (CEDH dec. din 5 aprilie 2001 *Erich Priebke vs Italia*, 13 aprilie 2006 *Vaturi vs France*).

Totodată, Colegiul penal a respins ca neîntemeiat argumentul apărării precum că, instanța de apel a încălcat prevederile art. 414 alin. (3) Cod de procedură penală, deoarece procurorul a contestat veridicitatea declarațiilor martorilor apărării Alexandru Chianu, Afanasii Pleșca, Alexei Nistrean și Radu Bodrug, iar partea apărării a solicitat audierea martorilor respectivi, or, la materialele cazului lipsește o astfel de cerere, iar în conformitatea cu articolul menționat mai sus, în cazul în care declarațiile persoanelor care au fost audiate în prima instanță se contestă de către părți, la solicitarea acestora, persoanele care le-au depus pot fi audiate în instanța de apel conform regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță.

Cât privește argumentele înaintate de către apărător că, instanța de apel eronat a indicat ca puterea lucrului judecat sentința de condamnare a lui Lucia Anghel, Colegiul penal le respinge ca fiind neîntemeiate, deoarece principiul puterii lucrului judecat împiedica nu numai judecarea din nou a unui proces terminat, având același obiect, aceeași cauză și fiind purtat între aceleași părți, ci și contrazicerea între două hotărâri judecătorești, adică infirmarea constatărilor făcute într-o hotărâre judecătorească definitivă printr-o alta hotărâre judecătorească posterioară, dată în alt proces.

Așadar, de vreme ce aceeași problema dedusă judecății într-un litigiu dintre aceleași părți a fost soluționată irevocabil pe cale incidentală sau pe fond într-un anumit sens, rezulta că acest aspect reținut de instanțe, care a stat la baza soluțiilor din dispozitivul hotărârilor, a dobândit putere de lucru judecat și, în mod corect, trebuie avut în vedere de instanța sesizată ulterior.

Aceste susțineri sunt sprijinite și de Hotărârea din 06.12.2007 a Curții Europene a Drepturilor Omului (*cauza Beian împotriva României*) prin care a fost constatată încălcarea art. 6 alin. (1) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Prin Hotărârea pronunțată în cauza Beian contra României, Curtea de la Strasbourg a condamnat statul Roman pe motiv că, sistemul judiciar românesc nu asigură stabilitatea circuitului juridic prin faptul că permite pronunțarea în cauze identice a unor soluții contradictorii și diametral opuse.

În concluzie, Curtea Europeană a stabilit că, instanțele sunt obligate să țină cont de constatările de fapt din procedurile judiciare anterioare, repunerea în discuție a situației soluționate definitiv prin alte hotărâri constituind o încălcare a art. 6 din Convenție.

Totodată, instanța de recurs ține să indice că, prin ordonanța procurorului din 29 octombrie 2013 (f.d. 1, vol. I) cauza penală în privința lui Lucia Anghel și

Dragomaicl Fărîma a fost disjunsă până la stabilirea aflării ultimului, deoarece locul aflării acestuia este de necunoscut, iar în privința Luciei Anghel au fost administrate suficiente probe care dovedesc vinovăția acesteia.

Astfel, Colegiul penal îi este neclară poziția avocatului care susține că prin hotărârea respectivă nu se confirmă faptul că Lucia Anghel a comis infracțiunea în coautorat, or, prin decizia Colegiului penal al Curții de apel Chișinău din 19 martie 2015, Lucia Anghel a recunoscut-o vinovată de comiterea infracțiunii de trafic de ființe umane și anume acționând prin înțelegere prealabilă cu Dragomaicl Fărîma, deciziei menținută și de Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție prin decizia din 28 ianuarie 2016, astfel aceasta are caracter definitiv și irevocabil.

Colegiul penal respinge ca neîntemeiate alegațiile avocatului Petru Ursu care susține că, instanța de apel l-a condamnat pe inculpat după o sentință de achitare fără a administra probe, or, ținând cont de dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, așa cum acestea au fost interpretate și aplicate cât și de prevederile art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, după o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanță, instanța de apel nu poate dispune condamnarea persoanei fără audierea acesteia în ședința de judecată a instanței de apel. Instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare, bazându-se exclusiv pe lucrările primei instanțe, care conțin declarațiile martorilor și ale inculpatului din același dosar, în temeiul cărora a fost achitat de prima instanță. După o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanță, acuzatorul de stat este obligat în instanța de apel să solicite o nouă audiere atât a inculpatului, cât și a martorilor acuzării, declarațiile cărora sunt probe în acuzare, în măsură să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului. Administrarea respectivelor mijloace de probă se desfășoară după regulile generale prevăzute pentru prima instanță, fiind aplicat principiul nemijlocirii, ce permite instanței să perceapă direct faptele și împrejurările relatate de părți sau martori, precum și reacțiile acestora la întrebările adresate. Celelalte declarații și probe materiale în acuzare examinate în prima instanță, urmează în mod obligatoriu să fie verificate prin citirea lor în ședința de judecată a instanței de apel de către procuror.

Astfel, luând în calcul cele menționate, Colegiul penal susține că, instanța de apel a audiat în ședința de judecată atât inculpatul cât și părțile vătămate și a dat citirii probelor scrise administrate de către partea acuzării, dar totodată a analizat și declarațiile martorilor apărării, astfel alegațiile apărării poartă un caracter declarativ.

Instanța de recurs se raliază argumentelor expuse în hotărârea contestată, totodată, notând că, potrivit jurisprudenței constante a CtEDO se admite însușirea concluziilor instanțelor ierarhic inferioare de către instanțele ierarhic superioare, în

cazul când constatările acestora sunt fundamentate în fapt și în drept, fiind amplu prezentate în hotărârile atacate, constatându-se că la administrarea probelor nu au fost încălcate drepturile și libertățile constituționale ale participanților la proces, iar probele puse la baza hotărârilor nu conțin erori procesuale ce ar putea influența autenticitatea concluziilor formulate de instanțe.

Prin urmare, în opinia Colegiului penal, în speța dată, instanța de apel rezultând din ansamblul probator administrat și cercetat în cadrul ședințelor de judecată, corect l-a recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii de trafic de ființe umane pe inculpatul Drgomaicl Fărîma.

Așadar, având în vedere cele consemnate supra, instanța de recurs conchide că, în prezenta cauză nu se constată admiterea erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, după cum afirmă recurentul, ci dimpotrivă în cauză există o concordanță deplină între situația de fapt și de drept stabilită de instanțe și materialele dosarului deferit judecătii, astfel neexistând vreun temei pentru admiterea recursului în sensul declarat de avocatul Petru Ursu.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de către avocatul Petru Ursu în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2017, în cauza penală în privința lui *Fărîma Dragomaicl XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la *30 mai 2018*.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan